

**BEZRĘCZNY** (2) ai

*Tekst nie oznacza é; prawdopodobnie e jasne (tak bez).*

*sg n A bezręczn(e) (1). ◇ L bezręcznym (1).*

*Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.*

*Uczyniony, dokonany nie rękami (tj. nie fizycznie, zewnętrznie), lecz w sposób duchowy, wewnętrzny (2) :*

*Szeregi: »duchowny, bezręczny«: Ale to nie idzie za tym/ aby dla te<sup>go</sup>/ iż przymierze lepsze y doskonałsze trwa/ z cielesne<sup>go</sup> prawie w duchowne odmienione/ żeby też y obrzezanie cielesne stać miało. Wyjąwszyby kto o duchownym/ bezręcznym/ to rozumiał *CzechRozm* 80.*

*»wewnętrzny, bezręczny«: Bog rozkazawszy zakonem Moyżeszowym onego [obrzezania] używać: obiecał na potym insze uczynić/ już nie zakonne/ bo nie cielesne/ ktoreby rękoma człowieczymi mogło być sprawione: ale wewnętrzne/ bezręczne/ którym sam serca ludzkie obrzezować chciał. *CzechRozm* 88.*

*Synonimy: duchowny, wewnętrzny.*

*Cf **NIERĘCZNY***

KN